

آیا پاداش یا تنبیهی که برای هریک از فرزندانمان قائل می‌شویم به یک شکل باشد؟

بین بچه‌ها بتان فرق نگذارید

معمولا والدین ادعا می‌کنند بین فرزندان‌شان فرق نمی‌گذارند. در حالی که نظر فرزندان اغلب به گونه‌ای دیگر است و فکر می‌کنند پدر و مادرشان همیشه به یکی از خواهرها یا برادرهای‌شان بیشتر توجه دارند.

معمولا والدین ادعا می‌کنند بین فرزندان‌شان فرق نمی‌گذارند. در حالی که نظر فرزندان اغلب به گونه‌ای دیگر است و فکر می‌کنند پدر و مادرشان همیشه به یکی از خواهرها یا برادرهای‌شان بیشتر توجه دارند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از چارديواری ضمیمه روزنامه جام جم، گاهی توجه ما به فرزند بزرگ‌تر بیشتر است؛ فقط با این توجه که او بیشتر ما را به یاد گذشته خودمان می‌اندازد. زمانی هم با فرزند کوچک ارتباط بهتری داریم، چون با مزه‌ها و تر به نظر می‌رسد، گاهی به نظرمان یکی از بچه‌هایمان زیباتر از بقیه است و ...

متأسفانه گاهی جنسیت هم باعث می‌شود ما برخورد متفاوتی با آنها داشته باشیم؛ این‌گونه رفتارها در روحیه فرزندانمان در مقاطع مختلف زندگی آسیب‌های فراوانی در پی خواهد داشت که گاهی جبران آن بسیار سخت و تا حدودی غیرممکن می‌نماید.

در این خصوص اگر می‌خواهید بیشتر بدانید صحبت‌های دکتر لیلا محمدی، روان‌شناس و مشاور را بخوانید.

آسیب‌های دوطرفه

والدین معمولا بچه‌های خود را به یک میزان دوست دارند، ولی گاهی نمی‌توانند رفتار مشابهی با همه آنها داشته باشند. همین موضوع، هم باعث بروز مشکلات زیادی در ارتباط تک‌تک فرزندان با پدر و مادرهایشان می‌شود و هم تاثیر ناخوشایندی بر روابط بچه‌ها با یکدیگر می‌گذارد. ضمن این‌که بعضی اختلالات رفتاری را هم برای خود بچه‌ها به وجود می‌آورد.

توجه داشته باشیم که این آسیب دوطرفه است یعنی هم فرزندی که بیشتر به او توجه می‌شود دچار مشکلات خواهد شد و در آینده نمی‌تواند در روابط مختلف کاری و عاطفی و مناسبات اجتماعی موفق باشد و هم فرزندی که به او بی‌توجهی شده است آسیب می‌بیند و معمولا اعتماد به نفس لازم را نخواهد داشت یا عزت نفس پایینی خواهد داشت و اجازه می‌دهد دیگران بر رفتار توهین‌آمیزی با او داشته باشند.

توجه به تفاوت‌ها

توجه به این نکته بسیار مهم است که والدین هم نباید بین فرزندان خود تفاوتی قائل شوند، البته به آن معنا نیست که با همه آنها هم باید یک گونه رفتار کرد. زیرا با توجه به عوامل مختلف با هر کدام از آنها باید به گونه‌ای که لازم است و باتوجه به جنسیت، سن، موقعیت در خانواده و ... رفتارهای متفاوتی داشت. مثلا آیا پاداش یا تنبیهی که برای هریک از فرزندانمان قائل می‌شویم به یک شکل باشد؟

در واقع ما باید حتما به یک اندازه به فرزندانمان توجه نشان دهیم ولی این توجه می‌تواند به گونه‌ای مختلف ابراز شود. وجود این‌گونه تفاوت‌ها در تربیت و پرورش فرزندان هیچ مشکلی به وجود نمی‌آورد، اما وقتی بین آنها فرق می‌گذاریم استعدادها و رشد نمی‌کنند.

پدر و مادر نیز ضمن آگاهی از تمام این عوامل باید سعی کنند بین فرزندانشان فرق نگذارند، اما حتما با توجه به نیازهای هرکدام، رفتار درستی را با آنها در پیش بگیرند.

گاهی بچه‌ها رفتارهای همدیگر را تقلید می‌کنند تا بتوانند توجه بیشتری از طرف والدین خود دریافت کنند. همین موضوع باعث می‌شود آنها نتوانند خلاقیت داشته باشند. ضمن این‌ها، که تفاوت قائل شدن بین فرزندان باعث حس ناامنی و حسادت نیز در آنها می‌شود.

عوامل ایجاد تفاوت

ترتیب تولد بچه‌ها: یکی از عوامل مهم ترتیب تولد فرزندان است. این موضوع باعث به وجود آمدن بعضی تفاوت‌ها در رفتار و نحوه کنار آمدن بچه‌ها با مشکلاتشان می‌شود. مثلا بچه‌های اول خانواده اغلب با والدین ارتباط بیشتری دارند و والدین هم معمولا وقت زیادی را به آنها اختصاص می‌دهند، اما این در مورد بچه‌های دوم کمتر دیده می‌شود و شاید در بسیاری از موارد حتی حقشان هم ضایع شود.

حوادث و اتفاقات ناگهانی: نوع اتفاقاتی که در خانه می‌افتد نیز در چگونگی رفتار والدین با فرزندانشان موثر است، مثلا وقتی که والدین جوان‌تر هستند رفتار آنها با زمانی که سن و سالشان بالا می‌رود متفاوت است. با بالا رفتن سن حوصله زیادی ندارند و نمی‌توانند برای فرزندانشان وقت زیادی بگذارند.

جنسیت و ظاهر بچه‌ها: جنسیت بچه‌ها نیز یکی دیگر از عواملی است که باعث می‌شود توجه والدین به فرزندانشان به یک اندازه نباشد که این نوع تفاوت‌گذاری را شاید بتوان بسیار شکننده دانست، از طرفی گاهی نیز پدر و مادر با توجه به ظاهر فرزندانشان با آنها برخورد می‌کنند. مثلا وقتی قیافه فرزندشان شبیه یکی از والدین یا خانواده‌هایشان باشد انگار آنها بیشتر وجود خود را در او می‌بینند و ناخودآگاه هم توجه بیشتری به او نشان خواهند داد.